პროლეტარიანო ყველა ქვეყნისა, შეერთდ

სალიტერატურო გაზეთი

ფასი 15 კაპ.

№ 4 | საქ. საბჭ. მწერლების შემოქმედების ამხანაგობის ბიულეტენი | № 4

თბილისში 21 1932 წ.

სოციალისტური მშენებლობის 11 წელი

საბჭოთა საქართველო შევიდა სოციალისტური მშენებლობის მე-12 წელში. განვლილ 11 წლის კორდინალურად შეცვალა ძველი საქართველოს სოციალ-ეკონომიური და კულტურული სახე. ჩამორჩენილ ეკონომიურ ქვეყნებიდან მუშურ-გლეხური საქართველო, კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით, ხდება მსხვილი სოციალისტური მრეწველობის კერად და კოლექტიური მეწარმოთმეპრ ქვეყნად.

შეუფერებლად უმჯობესდება საქართველოს მუშათა კლასის მატერიალური ყოფა-ცხოვრების პირობები: მოისპო უმუშევრობა, იზრდება მუშათა ხელფასი, ფართოვდება მუშათა სახმიანო შშენებლობა, უმჯობესდება მუშათა კომუნალური მომსახურება და სხვ. საბჭოთა ხელისუფლებამ ბოლო მოუღო იმ ეროვნულ მოოლს, რომელსაც ჯერ მეფის მთავრობა, ხოლო შემდეგ მენშევიკური რეჟიმი სოელადა, როგორც საქართველოში ისე მთელ ამიერ-კავკასიაში. ამ - კავკასიის ფედერაციამ მტკიცე საძირკველი ჩაუყარა ამ-კავკასიის ხალხთა ძმურ თანამშრ ომლობას და უზრუნ--ოყო ფედერა ციაში შემავალ ცალკე რესპუბლიკ ების - კერძოდ საბჭოთა საქართველოს-სწრაფი სამეურნეო და კულტურული განვითარება.

ამ-კავკასიის და საქართველოს ძველ პარტიულ ხელმძღვანელობის ეიერ დაშვებულმა უხეშმა შეცდომებმა, უმთავრესად ბლეხობის და აგრეთვე ლენინურ ნაციონალურ პოლიტიკის გატარების და მრეწველობის საკითხებში, რამდენიმედ შეაფერხეს ჩვენი სოციალისტური შშენებლობა, მაგრამ 11 ა. ა. (ბ) ც. ა. 31 ოქტომბრის ისტორიულ დირექტივების საფუძველზე ა.-კ. და საქართველოს ახალმა პარტიულ ხელმძღვანელობამ ეკიე ბაშალა მუშაობა ძველი ხელმძღვანელობის შეცდომების გამოსწორებისა და 11 ა. ა. (ბ) ც. ა. ეიერ დასახულ ამოცანების გასატარებლად.

საბჭოთა საქართველოს ოიდიდესი წარმატებები სოციალისტური შშენებლობის ყველა დარგში ორგანიზულად არის დაკავშირებულ საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების მთელი კავშირის მსოფლიო-ისტორიული მნიშვნელობის მიღწევებთან, რადგან მუშურ ბლეხური საქართველო წარმოადგენს ხალხთა ამ დიდი სოციალისტური ოჯახის სრულუფლებიან წევრს.

საბჭოთა კავშირმა, ლენინის პარტიის ხელმძღვანელობით, რომელსაც მეთაურობს პარტიის და მთელი მუშათა კლასის ბელადი ამხ. სტალინი, დასრულა სოციალისტური ეკონომიკის საძირკველის აგება. საბჭოთა ქვეყანა ხდება მსხვილი სოციალისტური ინდუსტრიის ქეყანად. გიგანტური გაზრდილ სოციალისტურ ინდუსტრიის საფუძველზე, ღარიბ და საშოალო ბლეხთა მრავალ მილიონიან მასესთან -ნეკრერო კავშირში, მუშათა კლასმა, პარტიის მტკიცე ხელმძღვანელობით, უზრუველყო სოფლის მეურნეობის შემობრუნება სოციალიზმისაკენ. (კოლმეურნეობებში გაერთიანებულია ღარიბ და საშუალო მეურნეობათა 62 პროც.) ძირითადად ნასოფლო - სამეურნეო რაიონებში დასრულებულია მთელიანი კოლექტივიზაცია და მის საფუძველზე კულაკობის, როგორც კლასის ლიკვიდაცია. ლენინის მიერ დასმული საკითხი „ვინ—ვის" სრულიად ბოლოს ბრალბაში ისე სოფლის მეურნეობაში. ხუთწლიანი გეგმა სრულდება ოთხ წლში. მე-17 პარტკონფერენციამ გამოიმუშავა დირექტივები მეორე 5 წლიანი გეგმის შესადგენად. თუ პირველ ხუთწლეულში საბჭოთა კავშირის მუშთა კლასმა აიგო სოციალისტური ეკონომიკის საძირკველი. მეორე 5 წლეულში უნდა აიგოს სოციალიზმის შენობა, სამოლოოდ უნდა მოისპოს კაპიტალისტური ელემენტები და კლასები საერთოდ.

ჩვენი ეს უდიდესი გამარჯვება — ვედგება იმ შეუნელებელი ბრძოლის, რომელსაც ბოლშევიკური პარტია აწარმოებს ლენინურ გენერალურ ხაზისათვის—დიეკანდელ საფეხურზე უმთავრესი საფრთხის — შემარჯვენე ოპორტუნიზმის, აგრეთვე „შემარცხენე" ნახტომების დიდმპყრობელური შოვინიზმის ადგილობრივი ხაციონალიზმის და ყოველგვარი გადახრებისადმი შემარცხენელების წინააღმდეგ. ბოლშევიკური პარტიის ხელმძღვანელობამ საბჭოთა კავშირის მუშთა კლასი ძი ოკვანა უდიდეს გამარჯვებამდე; ლენინის პარტიის ნაცადი ხელმძღვანელობა უზრუველყოფს მუშათა კლასის კიდევ უფრო გრანდიოზულ გამარჯვებებს.

საბჭოთა ხელისუფლებამ უზრუველყო საქართველოს არა მარტო სამეურნეო ზრდა. არამედ მისი უდიდესი კულტურული განვითარება. «ᲘᲠᲩᲘ ᲩᲕᲔᲜᲘᲡ ᲐᲠᲐᲛᲘᲜᲓᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲡᲣᲚᲗᲐᲜᲘ ნაშთი, როგორიცაა წერა-კითხვის უცოდინარობა, ცხოვრებაში ტარდება კულტურული რევოლიუციის უდიდესი ლოზუნგი — საყოველთაო სავალდებულო სწავლება, ასობამთა და ათი ათასობით მზადდება ათალი კადრები სოციალისტური შშენებლობის ყველა ფრონტებისათვის. საბჭოთა ხელისუფლების არსებობის 11 წლის თავზე თვალსაჩინო მიღწეული ᲒᲕᲐᲥᲕᲡ ᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝᲕᲐᲜᲘ ᲠᲔᲠᲘᲝᲜᲘᲡ ᲛᲝᲡᲐᲮᲚᲔᲝᲑᲐ ᲓᲐᲛᲞᲧᲠᲝᲑᲡ, ᲠᲝᲛᲚᲘᲡᲐᲪ ᲘᲛᲞᲚᲘᲪᲘᲠᲔᲑᲣᲚᲘᲐ ᲐᲠᲐᲡᲐᲠᲔᲑᲝᲑᲐ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲛᲬᲘᲠᲔ ᲠᲔᲠᲘᲝᲜᲘᲡ ᲛᲝᲡᲐᲮᲚᲔᲝᲑᲐᲨᲘ. ᲛᲐᲒᲐᲚᲘᲗᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲐᲠᲘᲡ

ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲬᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐ ᲛᲝᲚᲐᲞᲐᲠᲐᲙᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ

ᲡᲘᲚᲘᲡ ᲢᲠᲘᲐᲠᲘᲡ ᲮᲐᲖᲘ, ᲚᲐᲛᲠᲘᲡ ᲨᲐᲒᲐ ᲗᲕᲐᲚᲛᲘᲗ, ᲙᲐᲠᲐᲜ, ᲛᲘᲗᲘᲗ ᲓᲐᲙᲐᲠᲒᲣᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲯᲐᲠᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲜᲐᲮᲐᲚᲘᲡᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲛᲘᲬᲘᲗ-ᲛᲘᲬᲐᲛᲓᲔ ᲤᲠᲘᲤᲘᲜᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲜᲐᲮᲐᲚᲘᲡᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲛᲘᲬᲐᲛᲓᲔ ᲨᲔᲣᲤᲔᲠᲜᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲜᲐᲮᲐᲚᲘᲡᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲛᲘᲬᲐᲛᲓᲔ ᲛᲝᲚᲐᲞᲐᲠᲐᲙᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲛᲬᲘᲗᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲝᲠᲩᲘᲚᲘ ᲛᲝᲛᲐᲒᲝᲑᲐᲨᲘ

თანამგზავრობა ახალ ეპაპზე*

დღეს თანამგზავრობის და მოკავშირეობის საკითხი მშრომელობაში საკმაოდ მომწიფებულია და ეროვნული გაერთიანებებს მოიხიბლეს, თანამგზავრობის საკითხი არ არის ახალი საკითხი, ის ჯერ კიდევ 10 წლის წინ იყო წამოყენებული იდეოლოგიურ ფორუმებზე. და სამწუხაროა ის ბუნდოვანება, რაც ამ საკითხს პირველ ხანებში ახასიათებდა, ზოგიერთი ამხანაგების გაგებაში დღესაც ისევ ბუნდოვანია და გაუგებარი; ზოგიერთს გონია, რომ თანამგზავრობა ეს რაღაც მეფიდეი და დაფარულებელი ეტაპია საბჭოთა მშრომელობაში.

თანამგზავრობის ასეთი ვულგარული გაგება, რასაკვირველია, ძირშივე მცდარია. თანამგზავრობა ჩვენ გვეკმის უფრო ფართოდ, უფრო სერიოზულად და მეტი ლიტერატურული - პოლიტიკური შინაარსით, თანამგზავრობას იღებიან აქეს განსაზღვრული პოლიტიკური - ლიტერატურული სარჩული, ის არის ერთ-ერთი ძლიერი ფაზა საბჭოთა მშრომელობაში, რომელიც დღეგანდელს საბჭოთა მშრომელობას უნდა განმლოს, რომ გადავიდეს მოკავშირეობაში და შემდეგ პროლეტმშრომელობაში; ასე, რომ ეტაპიერების გზით; თანამგზავრი გადადის ამავე დიალექტიკურ განვითარებით მოკავშირეებში და შემდეგ კი პროლეტ - ლიტერატურაში, სადაც სრულდება ეს შეიძლება ასე ითქვას მეზგარობის მარშრუტიც.

თანამგზავრობის შეფასების საკითხში ახლანდელი კრიტიკოსი აბს. **შაგიულიძე** ასევე შორს წავიდა, რომ თანამეგრეიელ მშრომლობაში აქტიური მონაწილე ვერ დაინახა და თანამგზავრებიკი ეკ ჩენი ნეკეთესი მოკავშირეობა „დიდის წყალობით“ გამოაცხადა, რითაც დაუშვა ლიტერატურულ - პოლიტიკური შეცდომა. ამას ამხანაგები, ტაშით და ოვაციით შეხვდა აქ გარკვეული ფენა ჩვენი მშრომლებისა. ზოგს ქართული მშრომლობა კარგა ხანია წარმოდგენილი აქვთ როგორც მთლიანი ქვაბი, რომელიც არავითარ განვითარებას და დიფერენციაციას არ განიცდის. ან და თუ ზედ მშრომელი იდგა მემარჯვენე პლატფორმაზე, იგივე ჩრდილ დღესაც და არავითარი თანამგზავრობა, არავითარი მოკავშირეობის ხასიათი, განვითარების ხასიათი არ არსებობს, ანა რომ საერთოდ ეს მხოლოდ მოგონილია, ოდესაც ხელოვ. შექმნილი დებულება არის.

ამ შეგვეფიქრა ამხ. შაგიულიძის დებულებას, გამოვა, რომ ორი სამი თანამგზავრის ეტაპ არ გვყოლია და არც ერთი მოკავშირე. ეს რასაკვირველია გადაჭარბებულია. ასეთი ხელიდაგებული მდგომარეობა თანამგზავრობას საკითხისადმი დაუშვებელია.

რეაქციონერ მშრომლებისთვის, რასაკვირველია ძალიან სასარგებლო მოვლენა იქნებოდა, არ გამოაკლდეს ღა არ დაიტანლოდეს საბჭ. ხელისუფ. და არ გაბდეს გულშეფილი თანამგზავრი, მოკავშირე და მომავალში პროლეტარიული მშრომელი. მაგრამ სინამდვილეში ჩვენ ეხედავთ სრულიად საწინააღმდეგო მოვლენას.

ეხლა ჯავახიშვილს გამოსვლის შესახებ. ჯავახიშვილმა ანაბაკიდან: „მეცხრამეტე საუკუნეს გამოაკლეთ ეროვნული, ნაციონალისტური და ფაშისტა სოციალიერ“.

შარჟი—ნახატი **ბ. ბერიტაშვილის**

„ეგი შიდური“-თ და „დამპატეტე“-თი ჯავახიშვილი გარკვეულად დაუბარებენ ძველ ბანაკს, რომელსაც ის თავიდანვე ეკუთვნოდა. ასევე მოუვიდა **ს. შანშიაშვილს** (ხმა — „სამნიო“ არა) „სამნი“-სა და ბოვაბერნო. ისე, ს. შანშიაშვილი ინერნა წონად თანამგზავრეულ ტენდენციას, მაგრამ საბოლოოდ მან ვერ შეძლო თანამგზავრობის დაფუძვება და გარკვეულად დარჩა კულტ-კერ იდეოლოგიის მატარებელ მშრომლად. ძალიან (შანშიაშვილი — კოდეკ დაგეწეთ და გაგასწორით) სასიხარულოა თუ ვაგვაწერეს (შანშიაშვილი—გაგასწორით უკვე), მაგრამ აქ ალაპარაკეს თქვენ შესახებ და ძალიან საინტერესო იყო დასმენებიდან.

აქ მშრომლობის ბევრი საპრინციპიო საკითხები ირკვეოდა, რომელიც თქვენც გეხებოდათ: აქ ითქვა, რომ ამ ნაწარმოებნი, რომელიც მიძღვნილია 26 კომუნარისადმი და რომელიც თქვენ თანამგზავრულად მოგაჩენიათ არის ხალტური, ხალტურის ნიმუში, რაც მთელ რიგ ამხანაგებმა განიმეორეს და დაადასტურეს. აქ მიტმასსეგაზეგიც იყო ლაპარაკი და რადგანაც ეს საკითხი მნიეიგედ დგას, ვალდებულო იყავით მიგეღოთ მონაწილეობა დისკუსიაში, ყოველ შემთხვევაში საინტერესო იქნებოდა გამოსულიყო შანშიაშვილი აქ და დაესახლეკ ბია ის ლიტერატურული ფაქტები, რომლითაც მან პროლეტარულ და მოკავშირე მშრომელ ბაოსწერო.

ეხლა ამხანაგები, რამოდენიმე სიტყვა ჩვენს მოკავშირეებზე. აქ ზოგიერთები აღნიშნავდენ, რომ ჩიტოვანი მართალია გაგებულად მოდის მოკავშირეებიდან პროლეტ - მშრომლობისაკენ, ე. ი. ის უკვე გარკვეულად მოკავშირეა, მაგრამ მას აქვს შიგადაგადაგ ცალკეული შეცდომებიც. აქ მეორე წონაალმდეგამასთანაც ვეგაქეს საქმე, თანამგზავრობა არ არის გარკვეულად ჩამოყალიბებული და საბოლოოდ ფორმაცაკმენილი ეტაპი მშრომლობაში. ასე, რომ ნოეანი თუ აქვს ს. ჩიტოვანს, რაოდენ გეტყადეს, გალაქტიონ ტაბიძეს, ეს ბასაგები ამბავია, მაგრამ ნოეანისები კი არ არის საქმე, არამედ ნიეიანსების გაერთიანება ან დაძლეეა. ეხლა ეიკითხოთ ჩიტოვანი თანდათან მოდის პროლეტარიატისაკენ, უახლოდ ფაქტ. მშრომლობამ თუ ის ნოეანსები ღრმავდება ისე, რომ მას ეზიდება წარსულისაკენ. ჩვენ ვაფიქსიკებთ, რომ მისი უკანასკნელი ორი წლის შემოქმედება იზრდება როგორც მოკავშირე და მასში ხდება გარდატეხა ჩვენს სასხლეტლოთ, რომ იგი უახლოეს დროში უნდა მოეიდეს პროლეტ - მშრომლებისთან. ასევე არის ო. ბეკეტაძე, მისი ნაწარმოები „თეო“ იყო გაბედული ნაბიჯი თანამგზავრობიდან მოკავშირეობისაკენ, მაგრამ თავის „ეიაკოონსთან“ მან დაიკანონა ის აზრი პრაქტიკაში, რომ მოკავშირეობაში შემოსულ ბეკეტაძემ საკმაოდ დაიოფლა ეს სახელწოდება. მე არ ვიტყვი დაიოფლა სრულიად, რადგან წონასწორ ვიძლეოდი გამარტატება, რომ დიალექტიკური მატერიალიზმის მეთოდის დაუფლება ეს უკვე უფთის გარკვეულად პროლეტმშრომლობაში შემოსვლის, მაგრამ „ეიაკოონსა“-თან მან შესძლო განეტატოკება ნამდვილი მოკავშირის სახელწოდება. აგრეთვე, ბ. ტაბიძის მთელი შვიდი რეა წლის ლიტერატურული მუშაობა („ჯალნ-ოიდი“, „ეპოქა“, „ოეოოო

[illegible] [illegible] [illegible] [